

личны, притежательны, въпросителны, показателны, относителны, опредѣлительны и неопредѣлительны.

1) *Личны* мѣстоименія сѣ ояѣзи, съ които сѣ бѣлѣжтъ лица та въ разговорната и писменна рѣчь. Тѣ сѣ три:

първо лице — *азъ, ный (мы)*;

второ лице — *ты, вый (вы)*;

трете лице — *той, тл, то, тѣ (тѣй)*

или *онѣ, она, оно, оня (они)*.

Бѣлѣжка. — Сѣко отъ тѣзи лица един. и мног. число зема и мѣстоименіето *себе* или *себе си*, просто *са* или *се* вмѣсто *сѣ* (= ст. *сѣн* или *сѣ*). — Туй мѣстоименіе са нарича *възвратно*, защото показва, че дѣйствието са враща на оныи предмѣтъ, койго дѣйствува; напр. *азъ гледамъ себе си* (вм. меня си), *ты вярдишь себе си* (вм. тебе си), *той храни себе си* (вм. него си), *тѣ не познаватъ себе сѣ* (вм. тѣхъ си).

2) *Притежательнытѣ* показватъ притежателя или стопана на едно нѣщо; напр. *мой, нашъ*, за 1-во лице; *твой, вашъ*, за 2-ро лице; *неговъ, тѣхенъ*, за 3-е лице; и *свой*, за сичкытѣ лица.

3) *Въпросителнытѣ* мѣстоименія служатъ на питанье; напр. *кой?* или *чій?* *що?* или *какво?*

4) *Показателнытѣ* служатъ да показватъ предмѣтытѣ, споредъ въпросителнытѣ мѣстоименія; напр. *този* и *той*, *онзи* и *онѣ*, *такъзвзи* и *такъзвз*, *толкъз* и *толкъзвз*.

5) *Относителнытѣ* изразватъ отношеніе на подирригѣ дулы къмъ преднигѣ. Тѣ сѣ: *който*, *когато*, *което*, *щото*; *какъзето*, *каквато*, *каквото*, и др., които ставатъ отъ въпросителнытѣ съ частицата *то*.

6) *Опредѣлительнытѣ* — *самъ*, *самъ си* или *самичкъз*, *сичкый*, *сѣкый*, *сѣкакъзвз*, обаждатъ найблизкого опредѣленіе на предмѣта, неговото качество или количество; напр. *той самъ* (или *самъ си*) са убилъ; *сѣкый* го познава, *сичкый* (вм. цѣлъ) градъ изгорѣ.